

el lector escriu

La gran Pintura de Niebla a Sant Feliu

Sr. Director,
Preguntat el Sr. Miranda, regidor de Turisme de l'Ajuntament de Sant Feliu, sobre si la Gran Pintura de Niebla havia servit a la promoció de ciutat, contestà: «Això és difícil de saber...»

Com a responsable del departament de premsa del pintor Niebla, voldria fer dues precisions al Sr. Miranda.

1/A part de diversos espais apareguts a TVE (1), TVE (2), TV3 i nombroses entrevistes per ràdio, la realització de la Gran Pintura de Sant Feliu ha sortit reflectida en gran quantitat de diaris i revistes, tant de Catalunya com de l'Estat. Per citar-ne alguns: Cambio 16, Avui, Tiempo, El País, La Vanguardia, El Correo Español-El Pueblo Vasco, El Noticiero, Los Sitios, El Correo Catalán, Revista Hola, Cinco Días, El Periódico, ABC, PUNT DIARI, Ya,...etc. Podem comptabilitzar, fins avui, cap a un centenar de retalls de premsa. A totes aquestes notícies es parla de la ciutat de Sant Feliu, i això, per decisió expressa de l'artista.

¿Em podria citar el Sr. Miranda quines accions de promoció de la ciutat ha endegat des de la seva elecció en el càrrec, que hagi merescut una atenció similar en els mitjans de comunicació?

2/Pel que fa a l'acceptació ciutadana de la Gran Pintura, sóc de l'opinió que si els regidors «permeten» Niebla d'oferir al poble de Sant Feliu una manifestació pictòrica semblant, amb l'oportunitat inapreciable de poder seguir la seva realització dia a dia, hagués hagut de donar-se un mínim de comunicació entre els regidors i els ciutadans, ja fos per

tal de justificar aquest «permís» o bé per informar-los i acostar-los a aquesta gran obra que Niebla brinda a la ciutat.
Atentament,

Josep M. Tusquets de Llinàs

Departament de premsa
del pintor Niebla

El carrer de la Claveria

Sr. Director,
Particularment, trobo molt interessant per al bon coneixement i posterior estudi de la nostra ciutat, la publicació diària d'una visió nova i molt exhaustiva dels nostres carrers.

Ara bé, a vegades, quan creus que aquella explicació no s'avé amb la veritat pot ser convenient fer algunes matisacions.

Vindria bé fer-ne una arran de la publicació (27/9/84) de la plana corresponent al carrer de la Claveria que firma el Sr. Clara.

Se'ns diu, parlant del col·legi dels Maristes que hi havia al carrer de la Claveria, que aquest va ser el primer col·legi marista que va existir a Espanya. Si una cosa és certa és la condició de ciutat-pilot que Girona va tenir en l'evolució de l'obra marista a l'Estat, però també cal matisar en honor a la veritat que tot plegat va ser així gràcies a la bona acollida que obtingueren de l'Apostolat de l'Oració (situat a l'església del Sagrat Cor), i que el primer local que feren servir com a col·legi fou precisament el col·legi del Sagrat Cor, a la pujada de la Mercè, davant mateix de l'església dels Dolors i de l'antic hospital militar.

Per a més informació gràfica,

a l'esmentat col·legi encara resta una làpida commemorativa que especifica la condició pionera del col·legi del Sagrat Cor. No és que vulgui entrar en polèmica per una simple qüestió de locals: el realment important és que Girona va ser l'inici de l'activitat marista a Catalunya (i a Espanya) i que ben aviat se celebrà el centenari d'aquest esdeveniment, esperem que amb la dignitat històrica que li pertoca.

I, de la mateixa manera, espero haver contribuït (ben honestament i amb tota la modèstia) a aclarir un petit aspecte d'aquesta important tasca d'estudi històric.

Ben agraït,

Josep Fonalleras i Bagudà

President honorari de l'Associació d'Antics Alumnes Maristes.

L'aparcament de la Grober

Sr. Director,
Properament, l'associació MIFAS (Minusvàlids Físics Associats) inaugurarà a Girona un aparcament vigilat dins de la plaça interior de l'antiga fàbrica Grober. Això ha estat possible gràcies a la cessió que ens n'ha atorgat l'Ajuntament de la nostra ciutat.

La junta directiva, en nom i representació dels 311 associats de MIFAS, vol expressar amb aquestes ratlles l'agraïment de la corporació municipal per la col·laboració envers la problemàtica dels disminuïts físics de les nostres contrades.

L'explotació d'aquest aparcament significa per l'associació:

1r. poder donar llocs de treball a persones que a causa de les seves deficiències són marginades del món laboral; i 2n., aconseguir uns possibles beneficis que van directament a solucionar la plena integració dels minusvàlids per mitjà de les activitats culturals, educatives i esportives de l'Associació.

La junta directiva de MIFAS

Uns grans professionals

Sr. Director,
Amb motiu d'un accident esportiu vaig tenir ocasió de conèixer el servei d'urgències traumàtològiques de l'hospital general Alvarez de Castro de l'Institut Català de la Salut, que depèn del departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya on vaig ser atès.

Aquest fet va ocórrer el vespre del dia 25 d'agost i haig de manifestar públicament i amb molta satisfacció que el tracte rebut, tant clínicament com humanament, fou immillorable.

Vaig ser intervingut pel Dr. Bonay, per al qual tinc paraules de reconeixement, així com per al equip d'infermeres i auxiliars, entre les quals puc recordar les senyoretes Antònia i Montserrat.

Malgrat la precarietat de mitjans, que es posa de manifest en estar allà unes hores, i la incomprensió per part del públic que utilitza els seus serveis, existeixen en l'esmentat hospital professionals disposats a complir amb el seu deure amb esperit de servei envers els altres i, molt important, amb un somriure als llavis.

Oriol Alemany

La pesca

Sr. Director,
Agraeixo sincerament la inclusió a l'espai «Punt de vista» del meu escrit, marginació en la pesca, així com el que fa el president de la societat de pesca La Canya.

Molt clar t'expressaves, Ramon, de manera que jo vaig atrevir-me per primera vegada a escriure en un diari, no estic acostumat a aquests afers, però la voluntat i responsabilitat m'hi obligava. Completament d'acord que la federació és l'únic responsable, però la federació jo entenc que és la unió de societats que tenen un fi comú, ja que son tots responsables si la cosa no marxa prou bé; tant els qui ens representen com nosaltres tenim uns deures que segurament no complim, busquem tots junts solucions perquè els problemes ja vénen per ells sols, dialoguem amb voluntat i companyonia, donem-nos la mà per ajudar-nos a fi d'aconseguir convivència i simpatia, accepto l'oferiment de dialogar i m'ofereixo per fer de mitjancer en tot el que pugui i estigui al meu abast.

Permete'm transcriure d'un llibre de Ferran Solà i Forch, un fragment del científic pescaire, Dr Barbellion: «Arribar a ésser un bon pescaire. Aconseguir aquest preat sortilegi d'atreure el peix, pres amb ciència i art a l'extrem de l'ham... Aquesta riquesa de l'esperit, d'estimar Natura, de renovació constant, fent-nos escàpols de la hipòcrita vanitat mundana. Aconseguir la incomparable tresor de posseir una distracció sana, inexhaustible d'emoció i matisos....

L'incomparable

PARLEM BÉ !

SI ALGÚ
DIU:
Descarga

**NO HO
REPETIU !
US CAL DIR:**
Descàrrega
Pe. La descàrrega de camions.

QUAN US CALGUI
UN ACLARIMENT
GRAMATICAL
CONSULTEU EL
TELEFON 201969

**Llibreria
LES VOLTES**

En **Leandre Bertran i Pujol** ens ha deixat el 3 d'octubre del 1984 als 67 anys. Ens acomiadarem d'ell avui, dia 4 d'octubre, a 2/4 de cinc de la tarda, a Cassà de la Selva.

La família

Cassà, 4 d'octubre de 1984

En **Leandre Bertran i Pujol**, secretari del Sindicat d'Obrers de la Fusta i el suro, adherit a la CS-TC, ens ha deixat el dia 3 d'octubre del 1984. Ens acomiadarem d'ell avui, dia 4 d'octubre, a 2/4 de cinc de la tarda, a Cassà de la Selva.

**Que el seu record ens mantingui fermes
en els nostres ideals**

Confederació Sindical dels Treballadors de Catalunya

Girona, 4 d'octubre de 1984

NECROLÒGIQUES

LEANDRE BERTRAN
I PUJOL

Ahir al vespre, va morir a Cassà de la Selva **Leandre Bertran i Pujol**, de 67 anys, secretari del Sindicat de la Fusta i del Suro de les comarques gironines.

Leandre Bertran, que morí víctima d'una greu afecció, era molt popular en el món dels treballadors del suro a les comarques gironines, ja que havia destacat com a dirigent sindical en un sector, on havia treballat gairebé tota la seva vida. El 1979 es va presentar a les eleccions municipals de Cassà de la Selva com a número 1 de la llista d'independents abonada pel PSC, que va aconseguir sis dels tretze regidors. Leandre Bertran estava casat i tenia una filla, Leonor, advocadessa.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà a les cinc de la tarda a l'església parroquial de Cassà de la Selva.

JOAQUIM PARAROLS
I BARTOLÍ

A l'edat de 64 anys va morir ahir a Girona **Joaquim Pararols i Bartolí**, natural de Maïà de Montcal i resident a Can Junqueretes d'aquesta vila.

Era casat amb Pilar Quer i Cufí i tenia un fill: Joan.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les deu del matí, a l'església parroquial de Maïà de Montcal.

Que descansi en pau.

FRANCESCA MALLOL
I TEIXIDOR

A l'edat de 93 anys va morir ahir a Girona **Francesca Mallol i Teixidor**, natural de Llançà i resident a la carretera de Santa Eugènia, 63, de Girona.

Era vídua de Camil Costa i Maranges i tenia quatre fills: Rafel, Pere, Antònia i Enric..

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a 2/4 de deu del matí, a l'església parroquial de Sant Salvador de Girona.

Que descansi en pau.